

Sygn. akt: III U 1864/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych - w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014r. w O.

sprawy z odwołania J. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 25.11.2013r. znak (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. S. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres od 01.10.2013r. do 30.09.2016r.
- stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 1864/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.11.2013r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił J. S. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

J. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy, gdyż charakter jego schorzeń uniemożliwia mu wykonywanie jakichkolwiek prac w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości podnosząc, że J. S. nie spełnił koniecznego warunku do przyznania prawa do renty, a mianowicie nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. w okresie od 1.07.2008r. do 30.09.2013 r. był uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 27.09.2013r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty na dalszy okres. Po przeprowadzeniu badania Lekarz Rzeczoznawca orzeczeniem z dnia 9.10.2013r. nie uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Od powyższego orzeczenia J. S. złożył sprzeciw. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 21.11.2013r. zajęła analogiczne, jak Lekarz Rzeczoznawca, stanowisko. Wobec powyższego decyzją z dnia 25.11.2013r. organ rentowy odmówił J. S. prawa do renty rolniczej na dalszy okres.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Osobie, która spełnia te warunki przysługuje, według art. 22 ust 1 w/w ustawy renta stała, jeżeli całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym jest trwała i nie orzeczono celowości przekwalifikowania zawodowego. W pozostałych przypadkach renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jako renta okresowa przez okres wskazany w decyzji Prezesa Kasy lub do czasu objęcia rencisty innym ubezpieczeniem społecznym. **Nadto zgodnie z art. 22 ust 2 przedmiotowej ustawy prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustalo z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Przez ustąpienie niezdolności do pracy należy rozumieć zarówno sytuację, kiedy na skutek badania lekarskiego ustalono brak niezdolności do pracy, jak też sytuację kiedy upłynął okres, na jaki świadczenie przyznano.**

W myśl ustępu 5, 6 i 7 art. 21 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Natomiast całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W świetle cytowanych wyżej przepisów kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania J. S., było ustalenie czy jest on nadal całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii i ortopedii, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego. Biegli po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, rozpoznali u niego: padaczkę napady rzadkie, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego z ograniczeniem ruchomości w odcinku l/s, zmiany

zwyrodnieniowo – zniekształcające na tle źle wygojonego złamania trójkostkowego goleni prawej ze zwichnięciem stawu skokowego, chorobę zwyrodnieniową stawu łokciowego lewego z upośledzeniem ruchomości, niedowład nerwu łokciowego lewego oraz uraz czaszki z otarciem naskórka i raną czoła. W konkluzji biegli uznali, że powyższe schorzenia i ich stan zaawansowania czynią odwołującego całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym na okres trzech lat od września 2013r. W uzasadnieniu wydanej opinii biegli wskazali, że nie stwierdzają poprawy w stanie zdrowia badanego w porównaniu do badania przedmiotowego, w którym odwołujący kwalifikowany był do inwalidów i był uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Podali, że wskazywane przez badanego dolegliwości znajdują potwierdzenie w badaniu przedmiotowym. Biegli wskazali, że układ ruchowy badanego, występujące napady padaczkowe nie pozwalają na wykonywanie prac w gospodarstwie rolnym.

Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do wskazanej wyżej opinii. Organ rentowy w piśmie z dnia 28.05.2014r. podał, że nie wnosi do opinii żadnych zastrzeżeń.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii. Podkreślić należy, że wydana ona została przez lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Wnioski, jakie znajdują się w opinii, są spójne i logiczne.

Mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej argumenty, jak też cytowane przepisy prawa Sąd Okręgowy, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do renty rolniczej na dalszy okres tj. od dnia 1.10.2013r. do 30.09. 2016r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 52 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty rolniczej, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty rolniczej na dalszy okres z uwagi na błędną decyzję Lekarza rzeczoznawcy a następnie Komisji Lekarskiej KRUS, którzy dysponowali niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami, w tym w szczególności dokumentacją lekarską, pozwalającą na uznanie odwołującego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym już na etapie postępowania przed KRUS. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.